

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den guddommelige Treenighed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 201. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1858_1231-txt-shoot-idm422/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og Gudsdyrkelse, da er det først ved den kristelige Aabenbaring, vi kan faae Kundskab om Guddommens trefoldige Personlighed og lun gjennem det nye kristelige Mennekeliv, vi kan spore Guddommens personlige Virksomhed.

Naar vi derimod ved Aands-Forkyndelsen af Troes-Ordet og Daads-Ordet i uoploselig Sammenhæng, har vundet Tro paa Gud-Fader som Gnevolds-Herren (pantokrator) og Skaberen, og paa Gud-Faders eenbaarne Søn som den i Skjødet fødte Jesus Kristus, Frelser og Dømmet, og paa Helligaanden som Menighedens evige Livskraft, da seer vi ikke blot, at den guddommelige Treenighed ganske rigtig i sin levende Aabenbarelse personlig svarer til Treenigheds-Begrebet: Kjærlighed, Sandhed og den fælles Livskraft, og at Sønnens, Vorherres Jesu Christi Manddom med Hjerte, Mund og Haand levende udtrykker den guddommelige Kjærlighed, Sandhed og Kraft, men vi kan ogsaa slutte os til, at Menighedens Livet i Kristus maa have kjendelige Spor af den guddommelige Treenigheds personlige Virksomhed.

Førend vi imidlertid med mindste Held kan lede herom, maae vi have opdaget de kristelige Livstegn i Menighedens levende Troesbekjendelse, i Aands-Forkyndelsen af det tilsvarende Evangelium, og i den deraf udspringende Menigheds-Lovsång, som naar de er levende, nægtelig udtrykker et eendommelig kristent Liv, da det levende Udtryk altid bevijer et tilsvarende levende Indtryk. Dog, selv naar vi tillige har besindet os paa, at disse kristelige Livstegn forudsætter et trefoldigt

Christus-Liv af Tro og Haab og Kjærlighed, hvori vi maa kunne spore Treenighedens personlige Virksomhed, saa støder vi dog strax paa en uoversigelig Hindring for Treenighedens klare Erkjendelse (Bestuelen Ansigt til Ansigt) i Guds-Riget's tilsvarende Tredobbelthed, som Aandens og Sønnens og Faderens Rige, thi da Menigheds-Livet, lige til Herren kommer oienlyntlig igjen, kun er aandeligt, saa er Livs-Erfaringen indskrænket til Guds-Riget i Aanden, fordi det er kun gjennem den Helligaands Personlighed, baade Sønnens og Faderens Personlighed virker hos Menigheden. Fra dette Stæde sees det vel allerklarest, hvad for Hesten fra alle Sider er skat nok, at med Troen paa den Helligaands Personlighed staar og falder al levende Christendom, thi kun i Aanden er Gud virkelig levende og levendegjørende hos os, og derfor er Troen, som den Helligaand personlig virker, Grundvolden for hele Kristus-Livet under Herrens tilsvarende Fraværelse, som skrevet staar: nu jærdes vi i Troen, ikke i Bestuelen, og atter: hvad vi lever, det lever vi i Gud-Søns Tro. (Joh. 2, 20)

Anderledes vil det imidlertid være, naar Vorherre Jesus Kristus kommer i sin Herlighed og sidder personlig paa Thronen, som skrevet staar: I Elskelige! nu er vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbart hvad vi skal blive, men vi ved, at naar han aabenbares, da skal vi blive ham lige, thi vi skal see ham, som han er, og atter: Guds Liv er skjult med Kristus i Gud, men naar Kristus vort Liv aabenbares, da skal ogsaa I aabenbares

